10 Aralık 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt-11/Sayı-166/Fiyatı 300 Kuruş

BU SAYIDA 2 İLAVE DERGİ VERİYORUZ

TEST
Dergisi

PEMBE PANTER
Dergisi

7'den 70'e

bütün okurlarımızın

bayramını kutlar,

esenlikler dileriz...

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Milliyet ÇOCUK dergisi Sahibi / Milliyet Gazetecilik A. Ş. adına: ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ
Genel Müdür/NURETTİN DEMİRKOL ● Yönetmen/CEMAL HOŞGÖR

Adres: Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu - İstanbul
Telefon: 22 44 10 Dizgi - Baskı: Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE: Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

DAHA SONRA BALD HILL KENTİNDE...

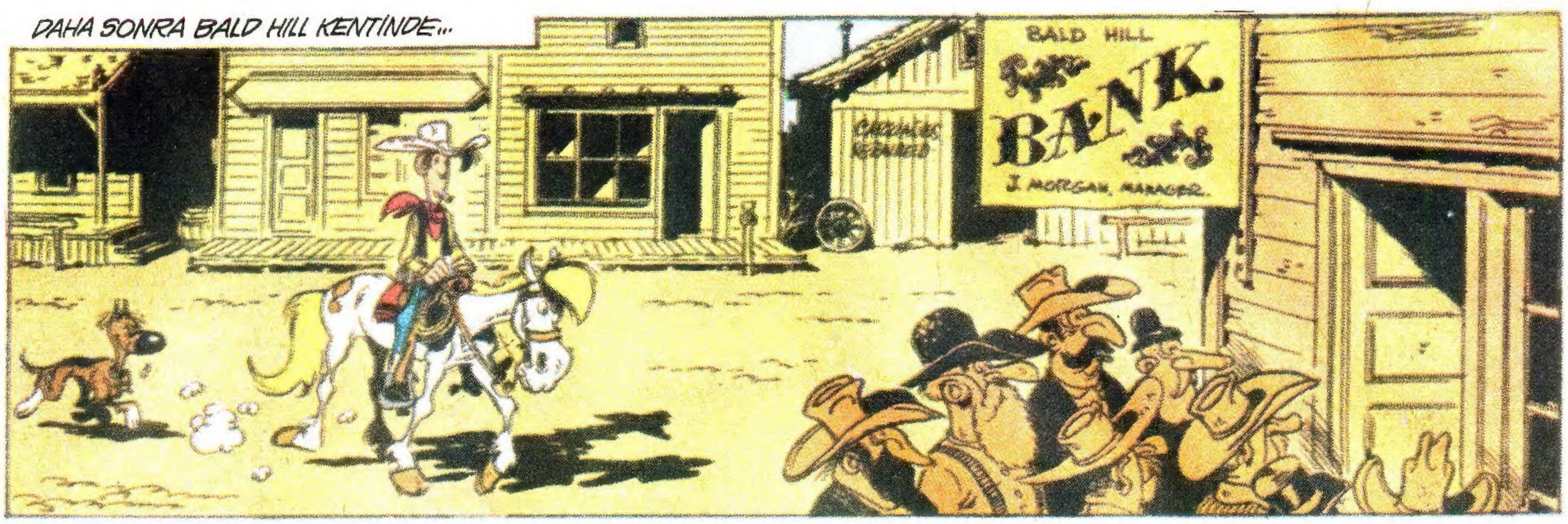

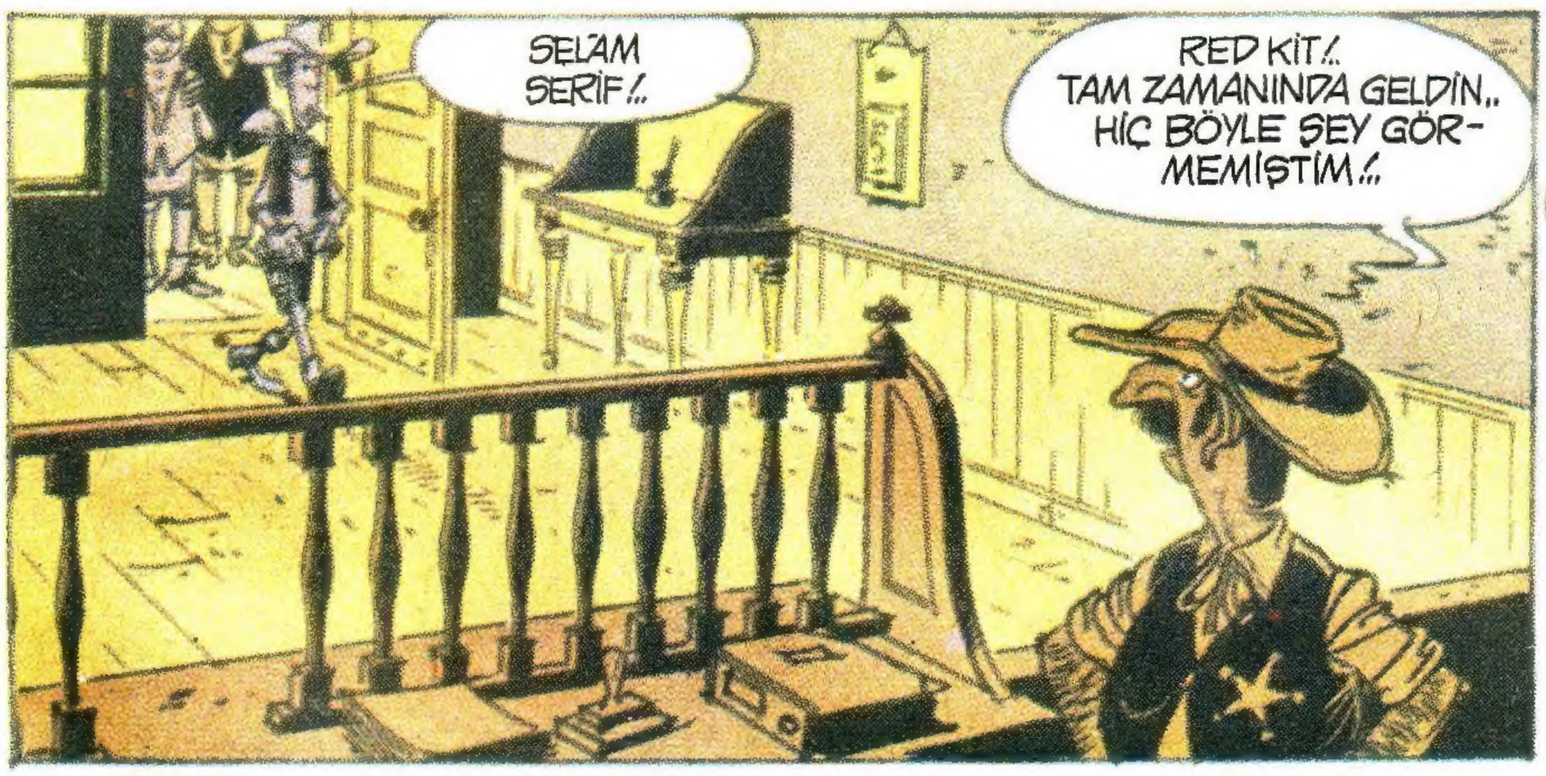

ZAVALLI MORGAN'A BAYAĞI DOKUNMUŞ!

YAA!..

İNŞALLAH BÖLGEDE Kİ BÜTÜN YABANCILARI TUTUKLAMAK ZORUNDA KALMAM..

ŞERİF!.

EVET BAYAN MİLKPOT!

ŞERİF!.. BU ŞEHRİN ÜZERİNE BİR KIYICILIK DALGASI ÇÖREKLENMİŞ!. GELİN, BİR BAKIN...

VİTRİNİME NE YAPTIKLARINA BİR BAKIN HELE!..

BUNU MUHAKKAK HAYLAZIN BİRİ YAPMIŞTIR.. ÇALINAN BİR ŞEYİNİZ VAR MI?

GERGEF İPLİĞİ!/MENEKŞE RENGİNDE GERGEF İPLİĞİ!..

İTİRAF ETTİ!.. TUTUKLAYIN ONU.. ASIN ONU.. LİNÇ EDİN ONU!..

SAKİN OLUN BAYAN MİLKPOT!.. BAY RED KİD BİR HAYDUT DEĞİLDİR.. EVİNİZE DÖNÜN BEN İLGİLENİRİM...

FAKAT ÇALINAN ŞEYİ NASIL BİLEBİLDİNİZ?

MENEKŞE MAVİSİ GERGEF İPLİĞİNİ DALTONLARDAN BAŞKASI ÇALAMAZ DA ONDAN...

BATININ ARTİK ESKİ BATI OLMADIĞI MUHAKKAK!..

BU SEFERKİ DE BABAM DEĞİLMİŞ!.. ZATEN ANNEM BİR KEDİYLE EVLENMEYİ HİÇ İSTEMEZDİ!

SEN BENİM SON ÜMİDİMSİN RİN TİN TİN.. SURAYI BİR KOKLA!. HAYDİ, BİR GAYRET!. NEFES AL..

NE DİYOR BE?..

DEVAMI VAR

KAYGISIZLAR 3

SÜPERMEN KAYBOLDU!

POLİSTEN NİÇİN ÇEKİNDİĞİNİZİ BANA HÂLÂ SÖYLEMEDİNİZ..

SİZE HİÇBİR ŞEY SÖYLEMEYECEĞİM...

?

ÇABUK, KÜTÜPHANEYİ KAPININ ÖNÜNE TAŞIYIN. EMREDİYORUM..

EEE, BRETT... HÂLÂ TELEFON NUMARASINI ALMAKTA İSRAR EDİYOR MUSUN?

BURADA YOKLAR, TRANKEL!

PEŞİMDEN GELİN.. HER TARAFI ARAYACAĞIZ..

ARAMANA GEREK YOK TRENKEL! BURADAYIZ.. KAPIYI AÇAMAZSIN.. ÜSTELİK SİLÂHIM DA VAR! BİRAZ GEVEZELİK ETMEYE NE DERSİN?

KONUŞACAK HİÇBİR ŞEYİMİZ YOK BRENDA!.. **SİLÂHINI AT VE DIŞARI ÇIK.. HEPSİ BU...**

HER ŞEYİ BOZDUN, TRENKEL!. STANTON'LU NİÇİN BIÇAKLADINIZ?

SANA YARDIM ETMEYİ, ONA HİÇ BİRŞEY YAPMAMANIZ ŞARTIYLA KABUL ETMİŞTİM..

TRENKEL! ARABAYI ÇALIYORLAR!

BİRAZ ÇABUK OLSANA DANİEL! **GELİYORLAR!**

KIZI BIRAKTIĞIMIZ İÇİN VİCDAN AZABI DUYUYORUM..

YOK CANIM! HEM SİLÂHLI, HEM DE KİLİTLİ! BİZ POLİSİ ÇAĞIRANA KADAR DAYANABİLİR! SİLÂHSIZ NE YAPABİLİRİZ Kİ! AYRICA SÜPERMEN DE DEĞİLİZ!

ÇOK UZAKLAŞAMAYACAKSINIZ SERSEMLER!

DA! DA DA DA!

TCHAF

LASTİKLER PATLADI!

BRRAANG!

EĞİL, BRETT! YOKSA SÜPERMEN GİBİ OLURUZ!

DURDURDUK ONLARI!. GİDİP İŞLERİNİ BİTİ...
AAAH!..
BANG!
?
1576
HEY, SAYIN ALTES!. GEL DE BAK!.
GELİYORUM... KIYAFETİM DE BİR AKSAKLIK OLUP OLMADIĞINA BAKIYORUM..
TRENKEL ÖLDÜ!.. MAHVOLDUĞUMUZUN RESMİDİR..
KAÇALIM
SÜPERMEN DOSTUMUZ HAYLİ ZENGİNMİŞ BRETT!. HATTA TAM MANASIYLA PARA İLE DOLU DENEBİLİR!
POLİSE GİTMENİZE LÜZUM YOK BEYLER... BEN TELEFON ETTİM...

TRENKEL'LE EVLİYDİM.. AMA BİR YIL ÖNCE ONU TERKETTİM... SONRA BAY STANTON'UN YANINDA ÇALIŞMAYA BAŞLADIM...

BİRGÜN TRENKEL BENİ TEKRAR BULDU...

MONTE CARLO'DAKİ BÜYÜK SOYGUNU BEN YAPTIM.. PARAYI SAKLAYABİLECEK EMİN BİR YERE İHTİYACIM VAR.. PARAYI PATRONUNUN MÜZESİNDEKİ HEYKELLERDEN BİRİNE GİZLEMELİYİM..

KORKTUM VE İSTEDİĞİNİ YAPTIM... DÜN AKŞAM DA PARALARINI ALIP GİTMELERİ İÇİN KAPIYI AÇIK BIRAKTIM.. FAKAT STANTON'U BIÇAKLAYACAKLARINI DUYUNCA İTİRAZ ETTİM.. BENİ GÖTÜRÜRLERKEN SİZ GELDİNİZ..

ARTIK AĞLAMAYIN BRENDA.. SİZ SUÇLUDAN ZİYADE KURBAN SAYILIRSINIZ.. AZ ÖNCE BEN DE SİZİ YALNIZ BIRAKTIĞIM İÇİN KENDİMİ SUÇLU HİSSEDİYORUM..

SİZ ONA BAKMAYIN BRENDA. BUNLAR HEP JAMES BOND'UN MÜSFİK NUMARALARI!

KİM? BEN Mİ?

BRETT SİNCLAIR BUNU SÖYLERKEN YÜZÜ MASUM BİR İFADE ALMIŞTI.. TIPKI BİR AZİZ GİBİ(*)

(*) ROGER MOORE, TELEVİZYON İÇİN YAPILAN "AZİZ" DİZİSİNDE BAŞ ROLÜ OYNAMIŞTI..

BU SERÜVENİN SONU

ARİSTOKRATLAR

YILLAR GEÇİYORDU, AMA MERDİVENİN İLK BASAMAĞINDA KALIYORDUM...

BANA ÇOK AZ AYLIK VERİYORLARDI...

YERİNDE SAYIYORSUN PLOP!.

25 YIL!.. **N.C.B.**'Yİ İYİ BİLİRİM...

CEBİMİN İÇİ GİBİ!..

YÖNETMELİKLERİ, ALIŞKANLIKLARI, YASAKLARI, GÜVENLİK SİSTEMİNİ, HEPSİNİ...

EGSS 160 310

HAFTA SONUNDA, KASA ODASINA DEV GİBİ PARALAR GELİYOR VE BUNLAR İNGİLTERE BANKASINA GÖNDERİLİYORDU...

BU PARA KÜTLESİNİN NASIL ELE GEÇİRİLEBİLECEĞİNİ BİLİYORUM... FAKAT TEK BAŞIMA HİÇBİR ŞEY YAPAMAM...

PLOP İÇİN BU İŞLEM BİR ÖÇ ALMADAN BAŞKA BİRŞEY DEĞİLDİ... FAKAT ARİSTOKRATLARI KATMAK GİBİ KÖTÜ BİR FİKRE NİÇİN SAHİP OLMUŞTU?

YARI YARIYA BÖLÜŞECEĞİZ...

ACH!. KABUL...

FOTOLAR YÜZÜNDEN BUNA PEK MECBURUZ...

BANKA SAYGIDEĞER BİR KURUMDUR.. ONA DOKUNULUR MU?

BEN ÜSTÜNDEN ATLARIM...

KARAR VERİLDİ... PAYIMIZI BİR HAYIR İŞİNE VERECEĞİZ...

ERTESİ GÜN PLOP, OLAĞANÜSTÜ BİR İZİN İSTEDİ...

HASTA BİR TEYZEYİ GÖRMEK İÇİN ARJANTİNE Mİ?.. **Hımm!**

ÖYLE OLSUN!.. TAMAMEN MÜSTESNA BİR DURUM OLARAK... GİDİNİZ, YAVRUM!

TEŞEKKÜR, SAYIN MÜDÜR!

BÖYLECE KENDİSİ İÇİN ÇOK GÜZEL BİR BAHANE YARATIYORDU, AMA İŞİN TEHLİKELERİNİ BİZE BIRAKIYORDU...

PLOP'UN BİLGİLERİ SAYESİNDE HAREKET PLÂNIMIZI HAZIRLADIK.

FRİTZ İÇİN BU, SAPLANTI HALİNE DÖNDÜ...

KORKARIM Kİ...

ŞŞST!.. KRALLIK TRİBÜNÜNDE BULUNUYORUZ, DOSTUM!

VE SONRA İŞLEM BAŞLADI...

MÜDÜRE GELİŞİMİZİ BİLDİRİN...

PEKİ, GENÇ BAYAN!

HOŞGELDİNİZ.. SİZİN İÇİN NE YAPABİLİRİM?

BİR KASA KİRALAMAK İSTİYORUM...

ONDAN DAHA KOLAY BİRŞEY YOKTUR.. GELİNİZ... KOLUNUZU BANA VERİNİZ..

KASALARIMIZ DÜNYANIN EN GÜVENLİ OLANLARIDIR.. İŞTE ANAHTARINIZ...

BU DA BENİM Kİ... BİRŞEY YATIRACAK MISINIZ?

EVET, YATIRACAĞIM!

"GİZLİCE" ÇEKİLİYORUM.. BANKAMIZIN USÜLÜ BUDUR!

TEŞEKKÜR EDERİM..

PLINK!

SAYIN DOSTUM.. SİZE BİRŞEY SORMAM KABİL Mİ?

İSTE, ALTINLARLA VE KAĞIT PARALARLA DOLU ODALAR GERÇEKTEN VAR MI?..

ELBETTE, SEVGİLİ ÇOCUĞUM!.. ONLAR BİZE AİTTİR...

YAA! ONLARI GÖREBİLİR MİYİM?

MAALESEF, HAYIR!

FAKAT, ÖYLE ŞİRİNSİNİZ Kİ!.. BURAYA GELİNİZ..

SON DERECE GELİŞTİRİLMİŞ GÜVENLİK SİSTEMİ.. SES DÜZENİ.. EN UFAK GÜRÜLTÜDE SCOTLAND YARD'DA ALARM ZİLLERİ ÇALAR!..

OLAĞANÜSTÜ!

SİZE YARARLI OLDUĞUM İÇİN MUTLUYUM.. YAKINDA SİZİ GÖREBİLİR MİYİM.

YAKINDA MI? EVET!

PEK YAKINDA HEM DE!

RİK!

JEAN BANKAYI HER ZİYARETİNDE ONU VE KASA ODASINA YIĞILAN PAKETLERİ GÖRDÜ...

İŞ İÇİN CUMARTESİ AKŞAMI SEÇİLDİ...

DEVAMI VAR

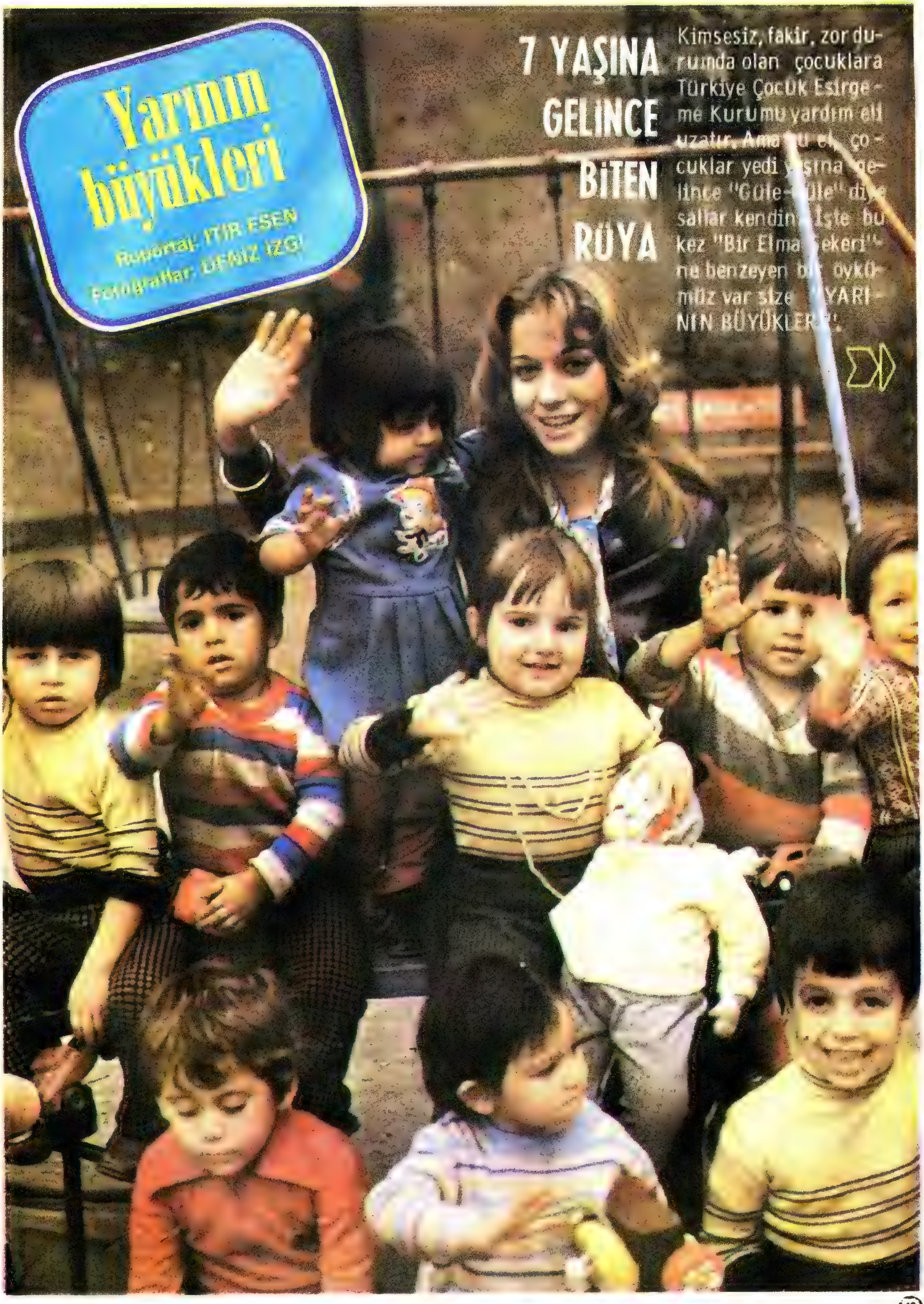

7 YAŞINA GELİNCE BİTEN RÜYA

Kimsesiz, fakir, zor durumda olan çocuklara Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumu yardım eli uzatır. Ama bu el, çocuklar yedi yaşına gelince "Güle-güle" diyecektir kendine. İşte bu kez "Bir Elma Şekeri"ne benzeyen bir öyküsü var sizde "YARININ BÜYÜKLERİ".

Durmadan devam ediyorum çocuklar, sizden olanları tanımak ve sonra da onları size tanıtmak için. "Yarın Büyükleri" olma yarışında bir sürü çocukla, karşılaşıyorum, konuşuyorum ve çoğu kez de daha önce yazdığım gibi şaşırıyorum. Bu dizi röportajlarımızın ilki olan "Sokak Çocukları"ndaki küçük Ayşe'nin sözleri hâlâ kulaklarımda çınlıyor Küçük Ayşe, onunla konuştuğum zaman "Neden okula gitmiyorsun"sorumu, "İkinci sınıfa kadar gittim okula abla. Ama babam sonra göndermedi Şimdi sırtımda küfe ile arsalardan topladığım, teneke parçalarını, kömürlerini satıyorum.Hem de günde 25 ile 50 lira arası para kazanıyorum", şeklinde yanıtlamıştı. Küçük Ayşe'nin ilginç öyküsünü, mücadelesini, zorluklarını, nedenleri ile birlikte yazmıştım o zaman. Ardından Çağlayan'da fakir bir okulda çocuklara daha çok yaklaşabilmek için "Öğretmen oldum". İstanbul'un milyoner semti Şişli'nin fakir kardeşi Çağlayan'daki çocukların okuldaki başarısızlığını görmüş ve bunu da size anlatmağa çalışmıştım. Orada tembel olmayan, aptal olmayan çocukların sırf çevrenin etkisi ile, ve de ekonomik nedenlerle gıda yetersizliği yüzünden derslerinden geri kaldığını belirtmiştim. Çağlayan'dan sonra Etiler'deki Hasan Ali Yücel okuluna gitmiş ve oradaki çocukların "YARININ BÜYÜKLERİ" yarışına ne denli iyi şartlarla katıldığını izlemiştim.

Ancak bugüne dek hep yaşları yedinin üstünde olan çocuklardı konuştuklarım, tanıştıklarım, anlattıklarım. Oysa yaşları yedinin altında olan milyonlarca çocuk vardı Türkiye'de. Ve bu çocuklarda minik minik bile olsalar, "YARININ BÜYÜKLERİ"ya rışına katılıyordu. Çünkü onların da " YARININ BÜYÜKLERİ" olmağa hakkı vardı. Ama nasıl?

YEDİ YAŞINA GELİNCE BİTEN RÜYA

Yine milyonlarca çocuktan bir bölümünü ele alıyor ve size Eyüp'teki Çocuk Esirgeme Kurumu yuvasından sesleniyorum. Burası Eyüp Sultan Cami'ine 250 metre kadar uzakta, içinde 60 kadar çocuğu barındıran bir yuva. Son derece iyi eğitilmiş genç kızlardan kurulu bir ekibin üç yaşından yedi yaşına kadar hayata yetiştirmeğe çalıştığı çocukların yaşadığı mini bir ülke sanki burası. Ama bu öyle bir ülke ki bu çocukları, daha doğrusu vatandaşı sayılan bu minikleri yedi yaşından sonra sınırdışı eden bir ülke.

Çocuk Esirgeme Kurumu'nda, minik yavrulara verilenler karşısında insan gururlanırken, birden herşeyi silip süpüren bir garip uygulama bu ilgililere sorulduğunda da "Olanaklarımız bu kadar, kuruluşumuzun sınırları buraya kadar" yanıtı alıyorum

BİR ELMA ŞEKERİ GİBİ

Türkiye Çocuk Esirgeme Kurumu, Atatürk'ün emri ile kurulmuş yıllar önce. Amaç olarak da kendine çeşitli nedenlerle zor durumda bulunan çocuklara kanatlarını açmayı seçmiş. Yıllar boyu çalışmış, yıllar boyu uğraşmış Çocuk Esirgeme Kurumu, gücünün yettiğince, olanaklarını zorlayarak. Binlerce çocuk yararlanmış bu kurumdan. Ama ne zamana kadar biliyor musunuz? Tam yedi yaşına basana kadar. Ondan sonra. Ondan sonrası kapı dışarı. Neden çünkü Çocuk Esirgeme Kurumu'nun olanakları bu kadarmış. Pekiyi Çocuk Esirgeme Kurumu suçlu mu? İlk bakışta "Evet", çünkü koruduğu çocukları yedi yaşına gelince kapı dışarı ediyor Düşünülünce ise "Hayır", çünkü Çocuk Esirgeme Kurumu kendi görev saydığını yerine getiriyor, olanak sınırlarının elverdiğince ki bu çocukların yedinci yaşına kadardır Ondan sonra ise o çocukları teslim alacak bir kurum yoksa, Çocuk Esirgeme Kurumu ne yapsın, ne yapabilir

Ancak bunları o küçük çocukların anlaması olanaksız. Anlasalar bile ne fayda Sonuç'ta yine geldikleri yere dönmeyecekler mi? Yine eskiden başlarında . olan sorunlarla karşılaşmayacaklar mı? Hem de tüm zorluklar, tüm ağırlık onların sırtına eskisinden daha zor, daha ağır bir biçimde çıkmayacak mı? Eskiden mutluluğun, sıcak bir yuvanın, iyi pişmiş bir yemeğin, temiz bir yatağın değerini bilmeden yaşadıkları ortama şimdi bunların değerini tattıktan sonra, kaybedip tekrar o ortama dönmeyecekler mi?

Önce şekeri yalanan, sonra tatlı-sulu meyvası yenen, ardında da çekirdekleri ile sapı tatsız-tuzsuz ortaya çıkan bir elma şekeri gibi.

BİR ANLIK MUTLULUĞA, BİR ANLIK MUTLULUK İÇİN

Eyüp'teki Çocuk Esirgeme Kurumu yuvasına giderken çocukların orada misafir olduklarını bilmiyordum. Sanıyordum ki onlar küçükten, kendilerini bilecek biçimde büyüyene dek orada kalacak, sonra da ayrılacaklar. Ama onların misafir olduğu, yani mutluluklarının bir anlık olduğunu anlayınca onlara bir anlık mutluluk da ben vermek istedim. Koştum onlarla, konuştum onlarla, oynadım onlarla. Bir değişiklik olsun diye Mutlu ama bir gün mutlaka bitecek yaşantılarındaki bu yalancı mutluluğa benim de bir değişiklikle payım olsun diye.

BURASI ONLAR İÇİN KÜÇÜK BİR CENNET

Çocuk Esirgeme Kurumu'nun Eyüp'teki bu yuvası küçük bir cennet gibi. Üç'ten yedi'ye kadar 60 çocuk var burada. Bunlar buraya ya anne-babaları onları sokağa attığı için, ya çok fakir oldukları için, ya suçlu / tutuklu anne babanın çocukları olduğu için buraya alınmış. Hepsi burada yaşlarına göre çeşitli sınıflarda eğitiliyor, ilkokula hazırlanıyor. Hepsi burada pırıl pırıl yataklarda uyuyor. Hepsi burada sıcacık bir yemekle sağlıklı biçimde yetişmek için gerekli tüm besini alıyor Hepsi burada geniş bahçelerinde eğleniyor, koşuyor-zıplıyor. Hayata alışmak, hayata yetişmek, hayata başlamak için. Ama hayat yedi yaşından sonra başlamıyor ki, sonra çocuklar henüz yedi yaşında iken büyük sayılmıyor ki.

İşte, bir bölüm "YARININ BÜYÜKLERİ"nin de hayatı, böyle çocuklar.

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU (41)

Atıl'ın içi burkuldu :

-Biz'de kal. Burada olduğunu kimse anlamaz. Birkaç gün gizleriz seni.

Hasan :

-Dur bakalım. Akşam baban gelsin. Onunla bir çıkar yol bulmaya çalışırız. Biraz para biriktirdim. Biraz daha kazanabilirsem, gideceğim buralardan. Yurduma yuvama döneceğim. Orada, açlıktan ölsem bile dert edinmem gayri. Burada karnım tok, cebimde üç beş kuruş para var. Ama, dirliğim yok. Hep korku, hep hor görülme, aşağılanma, itilip kakılma...Bu durum beni zaten gün be gün öldürüyor.

O sırada Atil, Hasan'ın yakınmalarını duymuyordu. Gözlerini iri iri açmış, kulaklarını dikmiş, başka bir şey dinliyordu. Birden telâşla ayaklandı:

-Polis!..Polis arabasının düdüğünü duyuyor musun?

Hasan, deli gibi yerinden fırladı. Odanın ortasına dikilip kulak kesildi :

-Evet, evet!..doğru dedin. Arka sokaktan geliyor...

Atıl "dur!" demeye kalmadan Hasan kapıya atıldı :

-Polis izimi buldu anlaşılan. Sizin başınız da derde girecek. Gitmeliyim buradan!..

Atıl :

-Sokak kapısından çıkınca sağa doğru koş. Peşinden geliyorum. Ötede çocuk bahçesi var. Dal oraya. Gelip seni bulurum.

Hasan, bir solukta yok oldu. Atıl, kunduralarını ve yağmurluğunu giyip dışarıya fırladı. Hasan çocuk bahçesindeki sıralardan birinin arkasına saklanmıştı. Atıl onu kolayca buldu :

-Ortaya çık Hasan emmi. Peşimden gel! Bahçe, kışın yaprağını dökmeyen şimşir çitlerle çevriliydi. Onlara sığınarak bir süre yürüdüler. Hasan, iki-de bir durup ölesiye öksürüyordu. Bir ara yalvarırgibi sordu:

-Oğul, nereye götürüyorsun beni? Gücüm tükenmek üzere.

-Sık dişini, dedi, Atıl. İlerde göçük bir mahalle var. Bu gece orada saklanabilirsin. Hava kararınca, babamla birlikte sana yiyecek getiririz. Gece, çevreden el ayak çekilince tahtaları tutuşturup ısınabilirsin.

-Hay aklınla bin yaşa dedi, Hasan. Cin gibi oğlansın. Allah seni anana babana bağışlasın.

Atıl, geri dönerken büyük bir tedirginlik içindeydi. Onun gece donup ölmesinden korkuyordu.

Hasan soğuktan donmadı ama, Alman polisine teslim olmak zorunda kaldı. Gece donmamak için ateş yakmıştı. Ötelerden dumanı görenler, "yıkıntılarda yine serseriler yuvalandı" diyerek polise haber verdiler. Polis, yıkıntıyı aramaya geldiğinde Hasan ocağı söndürüp canını dişine takarak göçük bir evin çatı katına tırmandı. Polisin bu işi göze alamayacağını biliyordu. İşte ne olduysa o sırada oldu. Yıllar yılı kurtlar tarafından kemirile kemirile çürümüş olan tahtalar, çöktü birden. Hasan, paldır, küldür aşağıya düştü. Fakat, hiç sesini çıkarmadı. Polisler evin çatı katının çöktüğünü görünce, içeriye ışık tutup bir kaç kez : "Kim var orada" diye bağırdılar. Ses soluk çıkmayınca çekip gittiler.

Atıl ile babası, gece yarısına doğru, göçük semte geldiklerinde Hasan'ın inîltileri ile irkildiler. Yanına vardıklarında, herşey açığa çıktı. Hasan'ın bacağı kırılmıştı...

Atıl'ın babası olanları öğrenince acı gerçeği yüzüne söyledi :

-Artık kaçamazsın hemşerim. Şimdi seni hastaneye götüreceğim. Pasaportunu soracaklar. Hasan ağlayarak :

-Biliyorum Osman. oturma iznimi, iş belgemi isteyecekler. Yok...yok...yok...diye yazacaklar önlerindeki kağıda. Ve arkasından beni de yok edecekler.

Atıl'ın babası, babacan bir sesle çıkıştı :

İşin ucunda adam, ölüm yok ya! En gücü, sınır dışı edecekler, etsinler.

-Etsinler emme, köye ulaşabilmem için gerekli yol param bile yok...

-Olmasın varsın. Yarın arkadaşlara derim. Aramızda denkleştiririz. Hasan son bir kez umutla sordu :

-Hastahaneye gitmesek de yarın bizimkilere danışsam aralarında kırık bacağımı onaracak biri varsa...

-Olmaz diye atıldı, Osman. Sakat kalırsın kardeşim. Almanya'yı çıkar gayri kafandan. Aylardır çektiklerin yeter de artar bile.

Sözünü bitirir bitirmez, onu sırtına aldı...

Hasan önce acı acı inledi. Sonra sesi soluğu kesildi. Bir an acıdan bayılmıştı. Atıl tir tir titriyordu. Konuşurken dişleri birbirine vuruyordu :

-Baba, Hasan emmimi hastahaneye biz mi götüreceğiz?

Baba soluk soluğa kalmıştı :

-Ben de bunu düşünüyorum, diye mırıldandı. Bu sırada Hasan kendine gelmişti. Olgun sesiyle söze karıştı :

-Sakın ha! Sen ortaya çıkma. Bu adamı nereden tanıyorsun? Ne zamandan beri tanıyorsun? Burada kaçak yaşadığını neden polise bildirmedin?... diyerek ahret sorusu sorarlar sana. Dirliğin bozulur. Beni kavşağa dek götür. Orada kaldırımın kıyısına bırak...

Baba oğul düşünüp taşındılar. Çıkar yol bulamayınca, Hasan'ı istemeye istemeye, kavşakta, kaldırım kenarına oturttular. Kendileri, geride, tramvay durağının arkasına saklandılar. Bir süre sonra, yolda bir araba belirdi. Kaldırımın kenarında karların üzerinde oturmakta olan Hasan Almanca :

-Dur, dur! diyerek var gü-

İSMAİL GÜLLÜ

cüyle bağırmaya başladı.

Şoför aldırmadı, geçti gitti. Ondan sonrakiler de öyle yaptılar.

-Ayazda titreşerek bir saat beklediler. Sonra motosikletli bir polis göründü. Hasan :

-Polis, Polis! Can kurtaran yok mu? ölüyorum, yetişin diye yarı Türkçe, yarı Almanca bağırmaya girişti. .

Polis, yavaşça önünde durdu:

- N' oldu sana, araba mı çarptı?

Hasan bu soruya can simidi gibi yapıştı.

Yarım yamalak Almanca'sını el kol hareketleriyle destekleyerek derdini anlattı:

-Evet karşıya geçmek için şurada duruyordum. Hızla gelen bir araba yere yıktı beni. Şöför dönüp bakmadı bile. Bacağım çok ağrıyor Üstelik çok da üşüyorum. .

Polis hemen telsizini işletti. Cankurtaran istedi. Bir sigara yakıp Hasan'ın tepesine dikildi. Adını, soyadını, işyerini sordu. Hasan, acı acı inleyerek polisin sorularını savuşturdu. Cankurtaran yaklaşırken Hasan Türkçe bağırdı :

-Osman, yarın arkamı ara! Kurbanın olayım, unutma beni!

Polis :

-Ne söylüyorsun? dedi. Hasan bu soruyu yalanlar yanıtladı :

-Bacağımdaki acıya dayanamıyorum da Allaha canımı al diye sesleniyorum.

Polis ile cankurtaran uzaklaşınca, baba oğul saklandıkları yerden çıktılar. Koşarak evlerine yollandılar

Ertesi gün baba, işten çıkar çıkmaz Türkiye Temsilciliğine gitti. Hasan'ın adını, soyadını verdi. Kendisinin hastahanede olabileceğini söyledi. Görevli kişi :

-Biliyoruz, dedi, biraz önce polisten yazı geldi. Dün gece kaza geçirmiş. Bacağı kırılmış. Alçısı çıkar çıkmaz Alman ilgililerince sınır dışı edilecekmiş.

Osman, Hasan'ın yattığı hastahanenin adresini aldı Hafta sonunda Atıl ile birlikte onu görmeye gittiler. Hasan onları göz yaşlarıyle karşıladı :

-Bacağımın nerede kırıldığını soranlara araba çarptı diyorum. Tümü de inandılar. Çarpan arabayı tarif et dediler. Karanlıkta iyi göremediğimi söyledim. Kimsenin başını yakmak istemem. Bakarsın, tarifime uygun bir araba çıkar ortaya. Şöförün başı derde girer.

Baba, ona para dolu bir zarf uzattı :

-Al bunu. Arkadaşlarla katıştık. Köye kadar bey gibi götürür seni. Hiç üzülme. Köye dönüp küçük bir iş kurabilirsem, seni yardımcı olarak yanıma alacağım. Söz veriyorum, dedi.

Hasan, göz pınarlarına dolan yaşları dağıtmak için, gözlerini kırpıştırarak gülümsedi :

-Ölmez sağ kalırsam Osman. Elin gurbetinde bana ettiğin iyilikleri hiç unutmayacağım. Köye dönmeni dört gözle bekleyeceğim. Dua edeceğim sizler için. Tanrı hepinizi buralardan kurtarsın. Elimden başka ne gelir ki! Belki diyorum, köye vardığımda muhtar yine köy çobanlığını verir bana...

-Elbette, dedi, baba. Vermeyip de ne yapacak. Senden iyisini mi bulacak. Ben gelene dek sık dişini. Kendine iyi bak. Döndüğümde sıkıntın kalmayacak...

Atıl, babasıyle Hasan'ın söyleşisini, içi burkularak dinliyordu. Güleryüzlü hasta bakıcılar:

-Lütfen çıkınız. Görüşme saati bitti. Lütfen çıkınız, diyerek onlara kapıyı gösterinceye dek Hasan'ın başucunda oturdular.

Hastahaneden çıktıklarında Atıl :

-Acaba, dedi, babasına. Hasan Emminin bacağının kırılmasında benim suçum var mı?

-Yok, dedi, babası. Bizim evden 2-3 sokak ötede oturan arkadaşlar Hasan'ın bize geldiği gün evlerinin, polis tarafından arandığını söylüyorlar. Tümüne de bir bir oturma belgelerini sormuşlar. Kâğıtlarını sıkı sıkı incelemişler.

-Demek, polis arabasının düdüğünü duyduğum sırada, polis arka sokaklarda kaçak işçi arıyormuş! Kimbilir. Belki de Hasan'ın bizim semte geldiğini saptamışlardır...

-Öyle olduğunu sanıyorum. Polisler çürük tahtaya basmazlar. Sen hiç üzülme. O gün polis, bizim evimizi de arayabilirdi. Hasan bizde yakalansaydı, kesinkes başımız derde girerdi. Belki de işimden olurdum...

Eve geldiklerinde ana, onları merakla karşıladı :

-Çok geciktiniz. Başınıza kötü bir iş geldi sandım.

-Merak edecek bir şey yok dedi, baba. Hasan'dan ayrılamadık. Garip çocuk. Ökseye tutulmuş kuş gibi çırpınarak durup durup ağlıyor.

-Allah kimseyi onun durumuna düşürmesin dedi, ana. Sonra Atıl'a döndü :

-Seni, Eva kızın ağabeyi aradı.

Atıl sevinçle :

-Neee! Hans evimize mi geldi?

-He ya biraz önce burada idi.

-Ne dedi?

-İnşallah yanlış anlamamışımdır. Seni çaya çağrıyor. Bugün bayramları var ya!

Atıl, sevinçle ellerini çırptı. Oh ne iyi :

-Varıp gideyim.

-Dur! dedi, anası. Üstünü değiştir. Hans pek donanıktı. Takım elbise giymiş, boyun bağı takmıştı.

Atıl dudağını sarkıttı :

-Benim takım elbisem yok ki, boyun bağım olsun...

-Sus, dedi, babası. Nankörlük etme. Köydeki arkadaşlarını düşün. Senin giysilerin onların yanında ağa çocuklarının giysisinden daha güzel.

Atıl, dişlerini sıkarak önüne baktı. Babası, her fırsatta Almanya'daki yaşamlarını köydekiyle karşılaştırıyordu.

Atıl ellerini, yüzünü sabunladı. Anasının verdiği pantolonla kazağı giydi. Çoraplarını değiştirdi. Saçlarını taradı. Üstüne yağmurluğunu geçirip evden çıktı.

DEVAMI VAR

3. Hafta

100 HESAPMATİK kazanan 100 OKURUMUZ

İbrahim DİKMEN	- KAHRAMANMARAŞ
Hatice ÖZYÜREK	- ANTALYA
Cemil YAŞATAN	- KOCAELİ
Ahmet SOLAK	- KAYSERİ
Kubilay GÜLSEVER	- DİYARBAKIR
Nuray KARABABA	- GAZİANTEP
Özcan YAVAŞ	- İSTANBUL
Oya ÖZDOĞAN	- ANKARA
Adil ŞAHİN	- ISPARTA
Sibel AKINCI	- DENİZLİ
Şükran KARAMAN	- MERZİFON
Bülent KAYA	- SİVAS
Müge SUNGUN	- ORDU
Hakan Çetin ERKAN	- LÜLEBURGAZ
Necmi KANAR	- ÇORLU
A. Gül TERLİKSİZ	- CEYHAN
Arzu TÜRKMEN	- ADANA
Bülent UYGUR	- MERSİN
Serhat DEYERLİ	- ZONGULDAK
M. EMİN OKAY	- URFA
Hamdi SÜER	- BOĞAZLIYAN
Semih BAŞBUĞ	- URFA
Ayça ARSLAN	- İSTANBUL
Erol Tuncer	- BURSA
Aclan Özder	- ESKİŞEHİR
İbrahim KONAŞ	- İZMİR
Rahime ÖZSARAÇ	- İSTANBUL
Reha TÜMAY	- İSTANBUL
Mehmet TANSEL	- ANKARA
Gül BAŞARAN	- İSTANBUL
Tufan SANLAV	- BURSA
Asaf ENDER	- ADANA
Mustafa ERHAN	- KONYA
Yusuf YÜCE	- K. D. Z./EREĞLİ
Tolga ESMER	- İSTANBUL
Beril ÜNAL	- ZONGULDAK
Yüksel MUSLUOĞLU	- İSTANBUL
Kenan DUMAN	- İSTANBUL
Şamil GÜRKAN	- ZONGULDAK
Adnan KOTAMAN	- İSTANBUL
Gürol SAYAN	- ADAPAZARI
Nurten YILMAZELLİ	- İSTANBUL
Hulûsi ZEYNELOĞLU	- KONYA
Gürtuğ YALVAÇ	- İSTANBUL
M. İlhan KAYA	- MERSİN
Ali GÜNGÖR	- AYVALIK
İlker ÖZTÜRK	- ADAPAZARI
Mehmet AKDAĞ	- ADANA
Neşe TURCAN	- TURGUTLU
Murat SAYAR	- BİLECİK
Necla ELOĞLU	- BANDIRMA
H. ALİ	- ISPARTA
Mehmet AKIN	- MADEN
Sevinç DAYIOĞLU	- BURDUR
A. Gürsel KARAÇOR	- ÇANAKKALE
Bektaş ŞİMŞEK	- ARTVİN
Cumali EROĞLU	- ADANA
Yaman PARAR	- İSTANBUL
M. MURAT ŞAHAL	- ANKARA
Serdar ÖZDEMİR	- İSTANBUL
Emin ŞENER	- İSTANBUL
Yakup ÖZTÜRK	- İSTANBUL
Akay ŞENDİL	- İSTANBUL
Aydın AYSUN	- İSTANBUL
Deniz İKBAL	- İSTANBUL
Hatice ERELLİ	- İSTANBUL
Sami ÖZYURTLU	- İSTANBUL
Nebile MARDİNLİ	- İSTANBUL
Abidin DENİZ	- İSTANBUL
Leyla A. GÜR	- İSTANBUL
Hüseyin BACAYIK	- İSTANBUL
Aşkın BACAYIK	- İSTANBUL
Oral TUNA	- İSTANBUL
Hatice BAYILLI	- İSTANBUL
Eşref ERGEZER	- İSTANBUL
H. Murat HÜSEYİN	- İSTANBUL
Şükran KAYACIK	- İSTANBUL
Ali GEZERLİ	- İSTANBUL
Necmiye CUMA	- İSTANBUL
Tezgel ER	- İSTANBUL
Hamide DAYI	- İSTANBUL
M. Ali İSTANBULLU	- İSTANBUL
Hüseyin BOLCA	- İSTANBUL
Yusuf BELİRGEN	- İSTANBUL
İ. Mehmet DEDE	- İSTANBUL
Ayşegül Z. TUNÇ	- İSTANBUL
Faik ELİBOL	- ÇANAKKALE
Murat DABAK	- ELAZIĞ
Mehmet ERPAMUKÇU	- GAZİANTEP
Verda TUNALIGİL	- İSTANBUL
Sevgi DİNÇER	- ESKİŞEHİR
Ümit KOÇ	- UZUNKÖPRÜ
Ayhan TAŞDEMİR	- HATAY
Eşref GÜLTEKİN	- ADANA
Toker ERGÜDER	- ELAZIĞ
Ertan KOTAN	- ANKARA
Alican ER	- AMASYA
Sefa GEZ	- ESKİŞEHİR
Hasan BATUR	- ADANA
Ökkeş KAVLI	- İSTANBUL

ÖNEMLİ DUYURU : İstanbul dışında oturan talihli okurlarımıza armağanları posta ile gönderilmiştir.
İSTANBUL'da OTURAN OKURLARIMIZ ARMAĞANLARINI DERGİMİZDEN GELİP ALACAKLARDIR.

TEMEL REİS

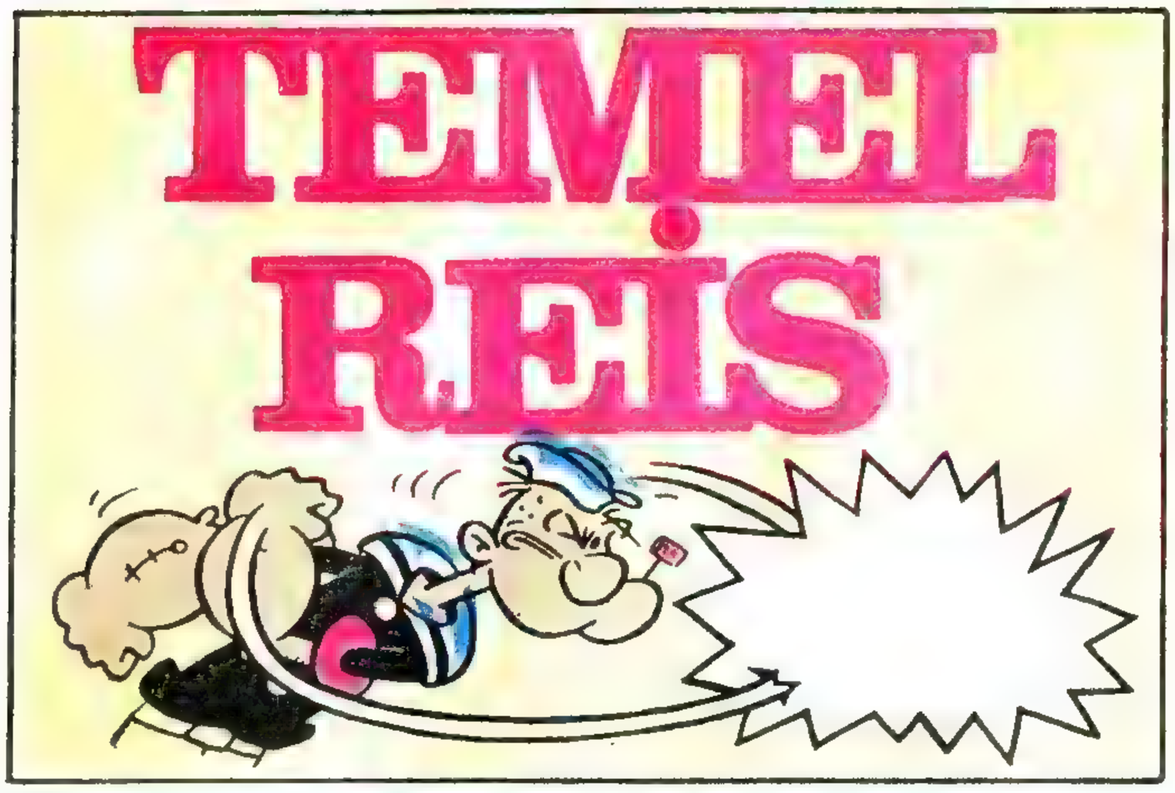

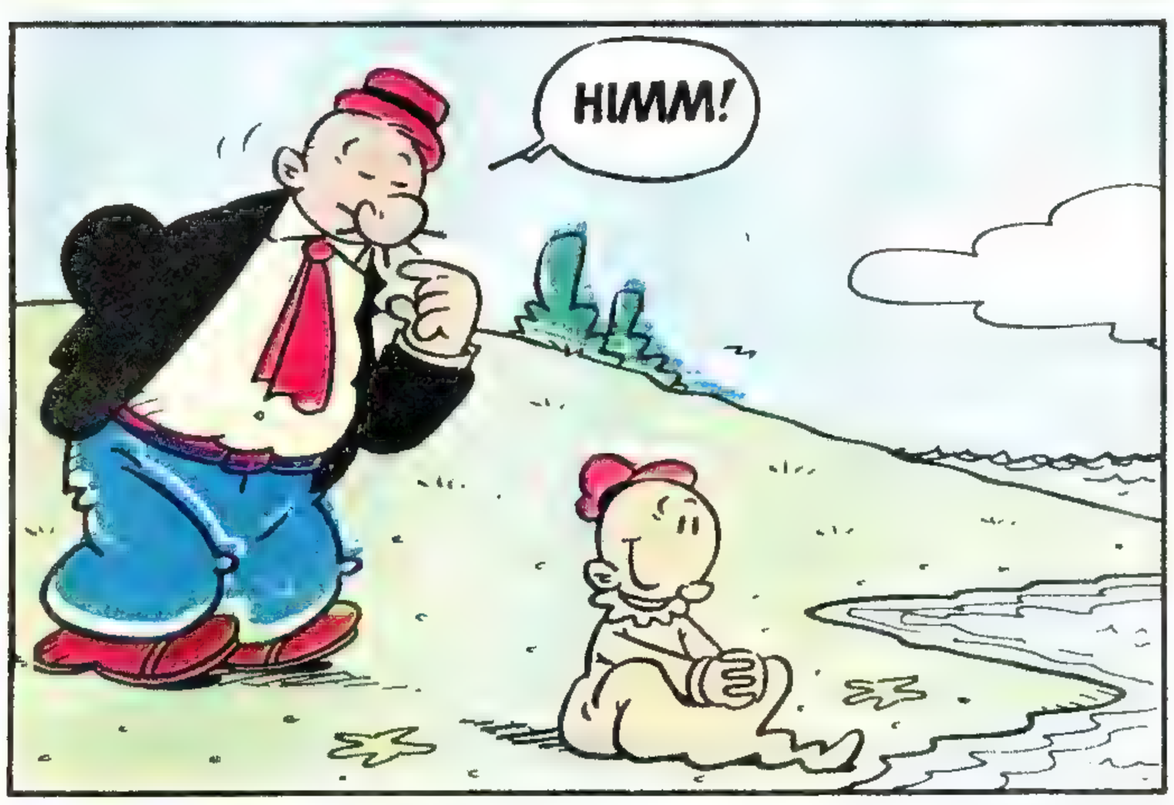

© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

ROBİNSON

ADAYI TANIMAYA ÇIKIYORUM

Adayı daha eksiksiz bir şekilde tanımak için büyük bir isteğim vardı. Böylece 15 haziran'da bunu yapmaya koyuldum. Önce sallarımı kıyıya getirdiğim küçük koya gittim. Onu aşağı yukarı iki mil uzaklıkta buldum, deniz henüz çok yükselmiş değildi. Orada koy, pek serin ve iyi suyu olan küçük bir çay halini alıyordu.

Bu çayın kumsal kıyısı üzerinde otla örtülü birçok güzel çayırlar vardı. Orada bol bol tütün ve yabani şeker kamışı buldum. Tanımadığım birçok büyük bitki de vardı.

İkinci gün daha ileri gittim. Orada ise, pek serin ve pek yeşil küçük bir vadi buldum, bakımlı bir bahçeyi andırıyordu. Yerde kavunlar, bol bol üzüm kütükleri limonlar vardı

Götürmek için biraz üzüm ve limon topladım Fakat üzümler ben onları eve götürmeden önce ezildiler. Bunun üzerine yeniden oraya geldim, bol bol salkımlar topladım ve onları ağaçların en dışarda olan dallarına astım, böylece güneşte kuruyacaklardı.

Temmuzun kalan günlerinde, vaktimin çoğunu bu hoş vadide geçirdim. Kendime

bir tür küçük bahçe köşkü yaptım ve onu uzaktan bir çift çitle çevirdim. Bir tür gizli zevkle şöyle düşünüyordum: "Bütün bu ülkenin kıralı ve efendisiyim. Bu da benim kır evim."

Bu yaz mevsiminde ailemin çoğalması ile pek şaşırdım. Kedilerimden birini yitirmiştim ve onun öldüğünü sanıyordum. Fakat şimdi bu dişi kedi üç yavruyla eve döndü

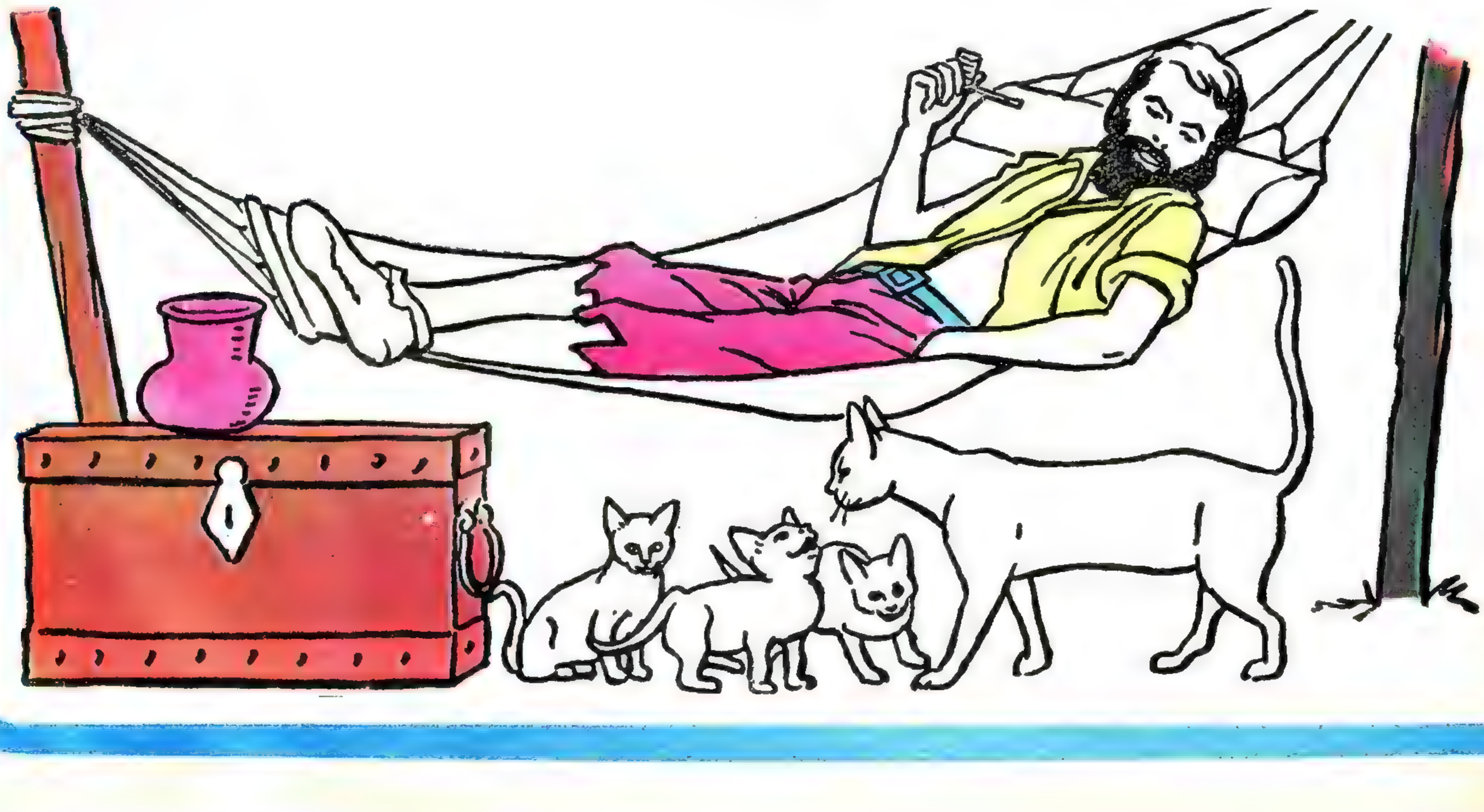

KRUZO

/7

Yazan: *Daniel DEFOE*

UZAK KIYI

Pek hayret ederek bulmuş olduğum tahıl tanelerini kurtardığımı söylemiştim. Şimdi, yağmurlardan sonra onları ekmek için zamanın uygun olduğunu düşünüyordum. Bunun için bir parça toprağı ağaçtan yapmış olduğum bir belle kazdım, fakat tohumların yalnız üçte ikisini ektim. Çünkü, ekmek için uygun zamanın hangisi olduğunu bilmiyorum" diye düşünmüştüm.

Ne de olsa onlardan birazını kurtarmak benim için büyük bir avunma oldu. Çünkü bu kez ektiklerimden hiçbiri, tohumlar ekildikten sonra yağmur yağmadığı için, hiçbir şey vermedi.

Bundan biraz sonra, bir keşifte bulundum ki bu benim için çok yararlı oldu. Bahçe köşküme bir gidişimde, dikmiş olduğum kazıkların filizlendiğini ve uzun dallarla boy attığını gördüm. "Bu kazıklardan kestiğim ince dallarla sepetler yapamaz mıyım?" diye düşündüm. Böyle oldu. Bunun üzerine toprak taşımak ve bulduğum herşeyi depo etmek için birçok sepet yaptım.

Deniz, köşkümün önünde az ileride uzanıyordu. Adanın bu yanındaki kıyıya henüz hiç gitmemiştim. Şimdi gitmeye karar verdim. Oraya vardığımda parlak bir gündü. Pek uzakta, kıta mı yoksa ada'mı olduğunu

söyleyemeyeceğim karayı hayretle gördüm.

"Bu Amerika'nın parçası olmalıdır" diye düşündüm. Bir zaman boşu boşuna ora - da olma isteğiyle kendi kendimi üzdüm.

Adanın bu yanını benimkinden çok daha güzel buldum. Kırlar çiçeklerle ve otlarla bezenmişti, ayrıca birçok büyük papağanlar gördüm. Onlardan birini tutmak, evcil - leştirmek ve ona benimle konuşmayı öğret - mek istedim. Hayli çabadan sonra, genç bir tanesini sopamla vurup yere düşürdüm. Onu eve getirdim. Fakat onu konuşturabilince - ye dek birçok yıllar geçti.

DEVAMI VAR

TATLI CADI

SEMENTA'NIN BÜYÜLÜ BURNU VARDI AMA, ÇİÇEKLERE BAKMAYI BECEREMİYORDU..

İŞTE, GENE SARARDILAR! BÜTÜN ÇİÇEKLERİM ÖLÜYOR.. BÜYÜ YAPMADAN BECEREMİYORUM. KAPI ÇALINIYOR!

GÜZEL SABAHLAR OLSUN, GÜZEL BAYAN! HİNDİSTAN'DAN GELME KAUCUK BİTKİSİ İSTER MİYDİNİZ?. ÇOK ÇABUK BÜYÜR!

KAUÇUK BİTKİSİ!.. İYİ BİR FİKİR!..

SEMENTA, O DA NE HAYATIM?

YENİ KAUÇUK BİTKİM... **OH, DÜŞTÜ!**

KAUÇUK DİYORSUN DA NİYE ZIPLAMIYOR BU? HAH! HA! BÜYÜYECEĞİNİ DE HİÇ SANMAM!

SANMAZMIŞ! ***Hihh!*** GÖRÜRÜZ BAKALIM!

OOO! YAZIK OLDU!

ÇOK SONRA...

BÜYÜR MÜ, BÜYÜMEZ Mİ GÖRECEĞİZ.. KAUÇUKLAR BÜYÜSÜN, DAL BUDAK SALSINLAR!

DAHA SONRA...

NE O? (ESNEME) BU DA NE?

AYY! ISTILAYA UĞRADIK!

SEM, TEBETA!.. NEREDESİNİZ?

BURADAYIZ SEVGİLİM!.. TROPİK BÜYÜSÜNE CARPILMIŞ GİBİYİZ!..

BÜYÜ! EVET, TAMAM! ANNEN YAPTI BU BÜĞÜYÜ...

BIR TÜRLÜ AĞACI ESKİ BİÇİMİNE DÖNDÜRECEK BÜYÜYÜ BULAMIYORUM!.. ÖFF! ANNEM NERDE ACABA?

GÜNAYDIN ÇOCUKLAR!

HEMEN YAPTIĞIN BÜYÜYÜ BOZ BAKALIM!..

BÜYÜ MÜ? NE BÜYÜSÜ?.. BEN YEŞİLLİK SEYRETMEYE GELMİŞTİM!

YETER ARTIK! BIKTIM BU SAÇMALIKLARDAN!..

BEN BU İŞİ KENDİM HALLEDERİM..

DERRİN! DİKKATLİ OL!

AH, KAFAM!

AAA! HEPSİ GİTMİŞ! YOK OLMUŞ!

EVET SEVGİLİM!.. DOĞRU SÖZLERİ SONUNDA BULABİLDİM!

BEN TEBETA'YLA OYNAMAYA GİDİYORUM...

DEFOL GİT, BÜYÜCÜ KARI! GÖZÜME GÖZÜKME DE NE YAPARSAN YAP!

DUR, SİNİRLENME! ANNEME BİR SÜRPRİZ HAZIRLADIM!

BİRAZ SONRA

TORUNUNU AZICIK EĞLENDİRMEKTEN KAÇINMAZSIN DEĞİL Mİ ANNE?

SEMENTA! NE YAPTIĞINI SANIYORSUN SEN?

ŞU ANDA... OYNUYORUM... FUTBOL!. HADİ, ŞUT DERRİN!

EN DERİN, EN YÜREKTEN SEVİNÇLE ŞUT ÇEKERİM, SEVGİLİM!. BİR KERE DE KALÇUK TOPU BEN TEKMELEYEYİM!

HAFTAYA YENİ BİR MACERA

Tenten 7

SAN TEODORAS'A HOŞ GELDİNİZ, GENÇ ARKADAŞIM..

YANLIŞINIZ VAR ALBAYIM..

EVET "BİZ CİCİ-BİCİ ÇOCUKLAR„ MÜZİK TOPLULUĞUYUZ... KARNAVAL İÇİN GELDİK!

PEKİ, YA TEN TEN!. O NEREDE?

EEE, SEYY... BEN ... O GELMEDİ!.. O'DA GRİP OLDU DA!. ONUN Kİ ASYA GRİBİ... ÇOK DÜŞÜNCELİDİR... BİR SALGINA SEBEP OLMAK İSTEMEDİ... ANLIYORSUNUZ DEĞİL Mİ?

TABİ, ANLIYORUM KAPTAN ANLIYORUM...

LÜTFEN BİNİNİZ BAYLAR!..

BRUL

PIOU PIOU PIOU

PM

MAALESEF İKİ ÜÇ GÜNDEN ÖNCE GENERALLE GÖRÜŞME İMKÂNINI BULAMAYACAKSINIZ.. KENDİLERİ ANSIZIN BİR TEFTİŞ SEYAHATİNE ÇIKMAK ZORUNDA KALDILAR VE GİTMEDEN ÖNCE DE ÖZÜRLERİNİ SİZLERE İLETMEM İÇİN BENİ MEMUR ETTİLER...

ZATEN BENİM SİZDEN SORMAK İSTEDİĞİM DE BUYDU SAYIN ALBAY...

NEYİ PROFESÖR?.. ANLAYAMADIM!..

22-23-24 DE FEBRERO

BU BİR CEVAP DEĞİL ALBAY... SİZE BAYAN KASTAFİOR'UN NEREDE OLDUĞUNU SORDUM. EMİNİM Kİ ZAVALLI KADINCAĞIZIN MORALİ ŞU ANDA BERBAT DURUMDADIR...

TAM AKSİNE, SAYIN PROFESÖR... SİZİ TEMİN EDERİM Kİ BU ÇEKİCİ YARATIĞIN MORALİ MÜKEMMEL DURUMDA!..

KAMERUN MU?! KAMERU'NA MI GİTTİ?! BENİMLE ALAY MI EDİYORSUNUZ SİZ KUZUM?!

FAKAT, HAYIR PROFESÖR!/ SİZE BAYANIN SAN TEODOROS'TA GEÇİRDİĞİ GÜNLERDEN ÇOK HOŞNUT KALDIĞINI SÖYLÜYORUM...

BİR DAHA Kİ SEFERE MAKARNAM İYİ PİŞSİN, TAMAM MI?!

AH!. BU BİZİM KALACAĞIMIZ OTEL SANIRIM!..

HAYIR, SAYIN AMİRAL... SAYFİYEDE SAKİN BİR VİLLAYI SEHİRDE Kİ GÜRÜLTÜLÜ BİR OTELE TERCİH ETTİ-GİNİZİ DÜŞÜNDÜK!. BİLİYORSUNUZ, YAKINDA KARNAVAL BAŞLAYACAK VE GECELERİ ÖYLE BİR ŞAMATA EDERLER Kİ, GÜRÜLTÜDEN BİR SANİYE BİLE GÖZÜNÜZÜ KIRPA-MAZSINIZ...

BİLİYOR MUSUNUZ, SİZİN ÜLKENİZDE DE BİR GRUP BU FESTİVALE KATILACAK...

EVET OKUDUM... *"NESELİ DİLENCİLER"*

CARNAVAL

22-23-24 DE FEBRERO

PIOU

VE YARIM SAAT SONRA...

İŞTE, VARMAK ÜZEREYİZ!..

TANRIM!. BU ASKERLER NİÇİN?..

BASİT BİR TEDBİR!. AH, UNUTUYORDUM!.. YÜZME HAVUZU DİĞER YANDADIR...

BİR TEN TEN KORKUYORDU!..

BUNLAR DA ODALARINIZ SAYIN AMİRALİM.. MEMNUN KALACAĞINIZI UMARIM...

BUNDAN EMİNİM!..

İSTEKLERİNİZİ KARŞILAMAS! İÇİN BÜTÜN SEYAHATİNİZ SÜRESİNCE HİZMETİNİZDE KALACAK BİR DE HİZMETÇİNİZ VAR...

ÇOK DÜŞÜNCELİSİNİZ...

İŞTE, O DA GELDİ ZATEN!..

?

DEVAMI VAR

Bütün (+)(−)(÷)(x) işlemleri artık sıkılmadan, eğlenerek yapacaksınız.

işte hesap uzmanınız HESAPMATİK

hesap uzmanınız HESAPMATİK

Kullanması son derece basittir

1- Toplama (+), çıkarma (−), çarpma (x) veya bölme (÷) plakalarından birini, ana plakadaki yuvasına yerleştiriniz.
2- Hareketli iki göstergeyi kaydırarak, işlemini yapmak istediğiniz sayıların üstüne getiriniz,
3- Kalemin ucu, size anında sonucu gösterecektir

Okul döneminde, en faydalı, en eğlenceli arkadaşınız olacaktır HESAPMATİK.

Genel Dağıtım:

Milliyet Dağıtım

Türkocağı Cad. Basın Sarayı No. 1
Cağaloğlu/İstanbul Tel. : 26 69 00

İmal yeri :

MİKRON elektro plastik sanayii
M. Hadi Kolman ve Ortakları
Sanayi Mah. Sultan Selim Cad.
Yasemin Sok. No. 3
4. Levent-İSTANBUL

YENİLİK

Dandy'den
Çocuklara Armağan:

Adedi
75 Krş.

Vahşi Hayvanlar ve Kuşlar Serisi ile Bedava Ansiklopedi

Dandy Şen Denizci balonlu çikletlerinde şimdi tam renkli nefis baskılı arkası ansiklopedik bilgi taşıyan vahşi hayvan ve kuş resimleri var

Ayrıca, her çikletin içindeki kâğıtta basılı harfleri toplayarak D-A N-D-Y kelimesini meydana getiren herkes bu resimlerin yapıştırılacağı, açıklamalı bir ansiklopedik kitap kazanacak.

Ayrıntılı bilgi armağanlı, yeni Şen Denizci balonlu çikletlerinde

DANDY

Günün tadı, neşesi

GM ü 7540